

deren ikke har mulighed for at deltage i afhentning og aflevering som forudsat i afgørelsen. Også samværsforælderen kan søge om ad hoc ændringer, f.eks. for at barnet kan deltage i familiebegivenheder på samværsforælders side af familien.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at sådanne ønsker om ad hoc ændringer af samværet, f.eks. på grund af større familiebegivenheder, ikke er forhold, en myndighed skal involveres i. Det bør derfor normalt være overladt til forældrene selv at indgå aftaler om at bytte samværsweekender el.lign. Dette gælder uanset, om det er bopæls- eller samværsforælderen, der søger om at få samværet ændret. Parterne vil således have en gensidig interesse i at samarbejde om samværet på en fleksibel måde. Kan forældrene ikke blive enige, må de følge den samværsordning, som er fastlagt af statsamtet, eller som de tidligere har aftalt, og som de har mulighed for at indrette sig efter.

Ved at give statsamtene adgang til at afslå at træffe løbende afgørelser af justerende eller detailpræget karakter vil forældrene i højere grad skulle tage ansvaret for gennemførelsen af samværet. Har de behov for støtte og hjælp hertil, vil de kunne bede statsamtet om børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling.

Statsamtet vil således kunne afslå at behandle en ansøgning om ændring af samværet uden at forelægge ansøgningen for den anden forælder, hvis det ikke er sandsynliggjort, at der foreligger væsentligt forandrede forhold, eller at det fastsatte eller aftalte samvær ikke er til barnets bedste. Hermed kan det undgås, at den anden forælder oplever, at der konstant verserer en sag, som han eller hun skal forholde sig til, og som ofte belaster forælderen og ikke sjældent også barnet.

Justitsministeriet har i forbindelse med spørgsmålet om fastholdelse af forældrenes samværsaftaler overvejet, hvilken betydning det skal have, hvis forældrene har indgået aftaler om samværet, der ikke ville have været fastsat af statsamtet. Der kan f.eks. være tale om samværsaftaler, der strider mod, hvad der er bedst for barnet. I sådanne situationer vil statsamtet kunne ændre aftalen, jf. nedenfor. Der kan også være tale om aftaler, hvor barnet skal være lige meget hos begge forældre («deleordninger») el.lign., der falder uden for begrebet »samvær«. Hvis der er aftalt et sådant samvær, skal statsamtet efter ansøgning fastsætte et samvær, der kan rummes inden for lovens »samværsbegreb«. Derimod bør et aftalt udvidet eller begrænset samvær i øvrigt opretholdes, medmindre det strider mod, hvad der er bedst for barnet, eller forholdene væsentligt har forandret sig. Statsamtet er ikke bundet af parternes aftaler om overvågning af samværet eller om eventuelle undersøgelser af barnet i offentligt regi.

3.2.2.3. Førstegangsfastsættelse af samvær

Justitsministeriet har ikke fundet anledning til at foreslå lovændringer vedrørende førstegangsfastsættelser af samvær. Sådanne afgørelser skal således træffes efter de hidtil gældende retningslinjer. I lyset af ovennævnte forslag om skærpelse af ændringskriteriet bør statsamtene dog tilstræbe, at samværsresolutionen efter sin ordlyd har en vis fremtidssikring, således at mindre ændringer af de faktiske forhold ikke bevirker, at resolutionen ikke kan gennemføres efter sin ordlyd. Det bemærkes i den forbindelse, at det skærpede ændringskriterium også omfatter de tilfælde, hvor der søges om mindre ændringer i forhold til resolutionens ordlyd eller forældrenes aftale, hvis ændringen er uden betydning for, om samværet overordnet set kan gennemføres.

F.eks. bør afhentnings- og afleveringstidspunkter som udgangspunkt fastsættes i rimelige intervaller, således at mindre ændringer i arbejdstider, køreplaner eller barnets fritidsinteresser samt forsinkelser ikke medfører, at resolutionen ikke kan gennemføres efter sin ordlyd. Resolutionen vil således f.eks. kunne fastsættes, at barnet skal kunne afhentes i daginstitutionen hver anden fredag mellem klokken 14 og 16. Aflevering vil eksempelvis kunne fastsættes til i hjemmet søndag mellem klokken 17 og 18 eller i skole mandag morgen ved skoletids begyndelse. Afhentning og aflevering kan også fastsættes i forhold til objektive begivenheder, f.eks. første (tog)afgang efter kl. 16.

Justitsministeriets har herved forudsat, at sådanne resolutioner vil kunne tvangsfuldbyrdes. I den forbindelse bemærkes, at en sådan resolution anses for misligholdt, når samværsforælderen efter udløbet af det fastsatte interval ikke har kunnet få barnet udleveret. Det samme gælder ved aflevering af barnet efter samvær.

Barnet skal som udgangspunkt kunne afhentes i hele intervallet. Dette skal dog ikke være til hinder for, at barnet i visse situationer ikke kan afhentes i dele af intervallet f.eks. på grund af barnets deltagelse i aktiviteter i daginstitution el.lign.

Endvidere bør statsamtene ved afgørelserne være opmærksomme på, hvad der er deres opgave i forbindelse med fastsættelse af samvær og ikke fastsætte vilkår om forhold, der falder uden for det almindelige samværsbegreb. Dette betyder, at statsamtet ikke skal træffe afgørelse om spørgsmål uden betydning for den overordnede gennemførelse af samværet, f.eks. tøj, sengetider, legetøj el.lign.